

ogsaa Skolehjemmet „Prøven“ i Rødovre kunde faa Lov til at sende enkelte af saadanne vanskelige Drengene over til denne lukkede Afdeling paa „Braaskovgaard“. Vi har ikke en saadan lukket Afdeling ved „Prøven“, og det er muligt, at vi godt kunde hjælpe os med en Afdeling, der var fælles for begge Anstalter.

Derefter skal jeg vende mig med nogle Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister. Vi træffer desværre paa Tillægsbevillingsloven store Forøgelser af Militærudgifterne. Socialdemokratiet har kun taget Afstand fra disse paa enkelte Punkter, men naar vi ikke har taget Afstand fra adskilligt flere, maa det ikke forstaas saaledes, som om vi skulde billige de forøgede Udgifter, den højtærede Minister har foreslaaet. Jeg skal saaledes nævne, at der kræves en Bevilling paa 10,230 Kr. til Militærmusik. De Herrer, som har stemt for Loven om forøget Militærmusik, faar nu Regningerne, og her er en af disse Regninger. Det kan ikke nytte, at vi vilde foreslaa at nægte disse Penge, Bevillingen støtter sig paa en vedtagen Lov. Vi har derfor ikke nedlagt nogen Indsigelse. Vi stemte i sin Tid imod Loven, idet vi fandt det urimeligt at forhøje Statens Udgifter med Udgifter til Militærmusikken. Men nu er det sket, og nu maa de Herrer, der har stemt for Loven, honorere den Regning, som i den Anledning kommer til dem.

Der er krævet en Bevilling paa 6,000 Kr. til Erstatning for Markskade, der er paaført under Soldaternes Manøvrer. Det forekommer mig, at det er et meget højt Beløb, og jeg synes, det bør indskærpes Officererne og Lederne af disse Øvelser; at de i størst muligt Omfang søger at undgaa at tilføje Kløvermarker og med Vintersæd tilsaaede Marker Skade. Jeg tror, at Militæret godt kunde gaa omkring ad Vejene eller henlægge deres Øvelser til Marker, hvor det ikke gjorde saa stor Skade, som Tilfældet har været her.

Der er en Bevilling paa 1,200 Kr., som skal gives i Anledning af, at der har været sendt nogle Officerer til de olympiske Lege i Fjor Sommer i Stockholm. Det er 1,200 Kr., det drejer sig om. Beløbet er ikke saa stort, og der vilde maaske ikke være noget at sige dertil, hvis de Officerer,

som blev sendt derop, havde vist sig lidt flinkere, end Tilfældet var. Men sørgeligt er det, naar vi sender Folk ud, som skal deltage i saadanne Lege, at det saa er Sinket, at det er de daarligste, man sender derop. Jeg tror, det var 3 Officerer, der blev sendt derop. De fulgtes pænt ad, de kom nemlig ind som de 3 sidste ikke blot ved een Øvelse, men ved adskillige af de Øvelser, der blev foretaget deroppe. Jeg synes, det er beskæmmende for os, at vi skal have Skam af de Officerer, som vi paa den Maade sender til et saadant Stævne. Det var anderledes glædeligt at se Bøndernes Sønner og Døtre, hvor smukt de klarede sig, ligesom det ogsaa skete ved de Opvisninger, der nylig fandt Sted i Paris. Men at vore Officerer i Stockholm kom ind som de sidste i Rækken, er ikke ærefuldt. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at man fremtidig lader disse Officerer blive hjemme, for naar man ikke kan opnaa andet end Skam af dem ved at sende dem ud, maa de meget hellere blive hjemme.

Saa er der en Bevilling paa 850 Kr. til Gardehusarregimentets Jubilæum. Det forekommer mig, at det hører til den Slags Bevillinger, som godt kunde spares. Der er ingen Grund til at anvende 850 Kr. af Statens Penge til et saadant Øjemed.

Saa har jeg endelig at omtale en meget stor Bevilling til Garnisonsflytninger. Denne Bevilling er fremkommet ifølge en Henvendelse for nogle Maaneder siden fra Forsvarsministeren til Finansudvalget, da han meddelte, at han agtede at flytte Officerer og Underofficerer fra Garnisonssteder i Jylland og Fyn her over til Sjælland. Det er jo vedtaget ved Lov, at de skal flyttes, men det er ikke vedtaget ved Loven, at de skulde flyttes i Februar, det skulde have ventet til April. Vi Socialdemokrater modsatte os bestemt en tidligere Flytning end den lovbestemte og sagde: Lad os vente til den Tid. Men Ministeren turde ikke paatage sig det Ansvar at lade disse Officerer og Underofficerer blive gaaendeovre i Jylland og paa Fyn indtil den Tid, da de efter Loven skulde flyttes herover. Det var navnlig af Hensyn til den store Krigsfare, som vi er blevet tudet Ørene fulde af; og som man har villet skræmme os med, idet man har